

In memoriam

Lærerinne Albertine Olsen,

Rossfjord

En sterk personlighet — en intellektuel dame har tatt farvel med sine sambygdinger i Rossfjord og Lenvik forøvrig.— Frk. Olsens navn er kjent av alle i den bygd hvor hun bodde og i den kommune hvor hun hadde sin lærergjerning i en rekke av år.—

Det var ikke like lett for en lærer å komme seg fram den gang. — Hun måtte bruke ski uten staver. Hendene hadde hun full av vesker og skolemateriell. Det var ikke tidsmessige lokaler med store lyse vinduer og deilige pulter for barna. — Frk. Olsen måtte sette et langbord midt på gulvet og rundt om dette samlet hun elevene. —

Hun var en myndig dame som hadde respekt med seg.

Ville dem ikke følge med og vise inntresse for arbeidet, så vær så god stå i «Skamkroken». — Det kunne bli en tortur og også en lang time. Men hadde frk. Olsen sakt det så var det ingen vei utenom. —

Men elevene lærte under hennes dyktige undervisning. I dag er mange av de elever som hun tatt og pugget leksene og tallene med de man har størst respekt for i bygda.

Men ikke bare som lærer var hun dyktig og samvittighetsfull. Hun elsket naturen og hjemmet. — Hjemmet nede i Rossfjord var velstelt og innbydende. Og haven rundt huset var en ønskedrøm. Der var stauder og blomster i alle nyanser. Bærbusker og grønsaker. Spør om frk. Olsen fikk det til å gro. — Hun snakket med plantene. Smilte til de forskjellige når hun gikk og vannet og lugget ugras. — Hun kjærtignet bladene og ble blank i øynene. Sist sommer hadde vi den glede å ha henne her på huset en kort tid. Det var feststunder å sitte å samtale med henne. Hun var levende inntressert i alt som rørte seg omkring henne. Hun hadde et våkent øye. —

Hva frk. Olsen fikk gjøre mot de mange fattige og ensomme i stillhet vet ingen. Hun førte ikke noen journal over gaver og penger som hun rakte ut. Men var det noen som var i vanskeligheter kunne en trykt gå til ho «TINA». Et langt liv fikk hun av sin store Herre og evige mester. — Hun nermet seg de 96 år da lyset plutselig blaffet ut og hun var ikke mer. —

Det kunne skrives en hel spennende roman om hennes lærergjerning og hennes slit. Men det står skrevet i en bok som ikke skal gulne av tidens tann. Mange tok frk. Olsen for å være hård og utilnermelig. Men det var bare det ytre skall. Det finnes noe mer om man bare kan bruke den rette nøkkel og åpne de dører som ofte synes så stengt Da vil en finne sannhet i sangstrofen: «Dyp på hver hjertebunn finnes der strenge».

Jeg tillater meg å referere til et dikt som hun skrev til sin søster fru Kvammen som opholder seg på Alderheimen i Rossfjordstraumen. Dette dikt forteller ganske meget om hennes indre varme følelser og om hennes Guds-tro. —

Vi bøyer oss i ærbødighet for hennes uegenyttige arbeide og for den innsats som hun har gjort i Lenvik kommune som lærerinne.

Fred over hennes minne.

Didrik T. Solli